

MEGÉLHETÉSED FORRÁSA ISTEN, NEM A MUNKAHELYED

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. október 09.

Felemeljük a szent kezeinket Atyám, az Úr Jézus szent nevében, ezen az ünneppon, az engesztelés napján, hogy megtisztítottál bennünket, hogy megváltottál minket. Köszönjük a gyógyító kenetet, amely a csontokban működik. Köszönjük a jobb térdben a gyógyulást, a jobb bokában, a jobb lábfejen a gyógyulást, ezek a problémák eltűnnek, Istennek Szelleme által, mert Isten Szelleme árad közöttünk.

Minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé legyen, aki elszenvedte a betegségeinket, és fájdalmainkat. Atyám köszönjük ezt Neked. Ámen!

Kezeinket a zsebkendőkre vetjük: Minden betegség, minden fájdalom Atyám, akiket érintenek ezek a ruhadarabok Atyám, ahogy a testekhez érnek a hit cselekedetére, ez a drága, értékes szent kenet, gyógyító kenet kiárad, és beárad a testekbe. És az Úr Jézus Krisztus szent neve gyógyulást, és szabadulást hoz, bármi legyen a probléma, az megszűnik a testekben Atyám. Ez a hit imája Atyám, amit te megcselekszel a Jézus nevében, a te dicsőségedre! Ámen!

Áldjuk meg a szomszédainkat, köszöntsük őket.

Egy kisbaba bemutatására kerül sor. Pető Ilona született 2011. július 27-én, az Úrnak fogjuk felemelni egy áldásra, odaszentelésre. Egy gyönyörű kislány, az Úr ajándéka. Az egész család, a nagyszülőkkel örvendezik. Nagyon régen ismerjük a kedves családot, nagyon szeretjük őket, köszönjük a pásztorokat Istennek.

Megtörjük a betegség, a baleset, a gonosz minden munkáját, amit csak tervezne a kicsi élete ellen Atyám, ellene megyünk ezeknek, és kiárasztjuk helyette Isten kenetét az élete felett, a gyógyító kenetet. A szülőknek bölcsességet kérünk Atyám. Az Úr angyalai fogják őt őrizni. A szülőknek bölcsességet kérünk, hogy az Úr útjain tudják őt nevelni, és be tudja tölteni az elhívását az élete felett, és bőségesen teremjen az Ige az életében.

Erős kenet árad a kicsibe és egy prédikátor lányka lesz belőle. Áldott legyen az Úr neve ezért. Gratulálunk és nagyon sok örömet, és sikert kívánunk a kicsi babához! Már felkenetést kapott a kicsi baba. Soha nem lehet tudni, Isten mikor ajándékoz meg minket, hogy az impartálásra mikor kerül sor. Nem lehet elég fiatalon elvenni Istentől. Áldottjai vagytok az Úrnak, és jó egészséget kívánunk a család minden tagjának. Emléklap átadására kerül sor.

Ahogy szoktam mondani, soha nem lehet tudni, hogy az Úr mikor és mit helyez el a szellemünkbe, mint impartálást. Szellemi dolgok ezek, és nagyon erős áradás volt ez, amit a kisbaba kapott. Csak találgatni tudom mi ez, de azt mondom, hogy talán próféta lesz a kis Ilona. Nagyon jót, nagyon erő teljeset kapott az Úrtól.

Ide a földre nem azért helyezett minket az Úr, hogy utána gondot viseljen rólunk, pont az ellenkezője az igaz. Azért helyezett ide minket az Úr, hogy utána *tudjon használni* minket az Ő céljaira. Ezért a mentalitásunkban, egy néhány dologban meg kell változnunk.

Néha úgy gondoljuk, hogy csak azért vagyunk itt a földön, hogy Istennek legyen kin segíteni, hogy legyen kiról gondot viselnie. De úgy kell nézni, hogy mi azért vagyunk itt, hogy az *Ő céljait* a földön be tudjuk teljesíteni.

Ha a munkahelyi dolgainkat, vagy az anyagi helyzetünket tekintjük, akkor szintén változtatni kell egy kicsit a gondolkozásunkon, mert a *munkahelyünk nem a mi forrásunk*. Mi Isten királyságának a gyermekei vagyunk, és mi egy *másik birodalomhoz* tartozunk. Ez a királyság már működésben van, mert a szívünkben van ez a királyság. Sionhoz tartozunk, *nem e világból* valók vagyunk, hanem Krisztushoz tartozunk.

Ha *Krisztushoz tartozók* vagyunk, akkor a mi jólétünk, gyarapodásunk nem alapulhat azon, hogy milyen munkahelyen dolgozunk. A *munkahelyi* elhelyezésünk és elhelyezkedésünk inkább úgy tekintendő, mint egy ablak, vagy ajtó a világra, hogy *evangelizáljunk*. Hogy bizonyosságot tegyünk a világnak, hogy közösségben legyünk velük, hogy beszéljessünk a világgal, hogy *kinyúlhassunk* értük.

Tehát azért vagyunk itt a földön, mert egy *lehetőséget* kaptunk arra, hogy *megáldhassuk* ezt a világot, amelyben élünk. A mi *ellátásunk forrása* tehát az nem a mi munkánk, vagy munkahelyünk, hanem maga az *Úr*, aki adja nekünk a munkahelyet.

Ezért ezt fontosnak tartom, hogy meg is valljuk, hogy nem ez az én forrásom, ez a munkahely, hanem KRISZTUS AZ ÉN FORRÁSOM! Tehát nem azért dolgozom az adott munkahelyen, hogy abban megtaláljam magam, hogy én vagyok az, nem erről szól a munkahelyünk.

Ausztráliában, ahol pásztoroltam pár évig, akkor mondhatnám, hogy egy átalakulás időszakában volt az életem, egy olyan időszakot éltem, ahol nem lehetett még látni pontosan, hogy az Úr hová visz. Talán hat év is volt, amit így pásztoroltam.

Majd el kellett mennem a világba munkákat vállalni, és a nyájamat átadtam addig másoknak pásztorlásra. És láttam azokat a *hatásokat*, amiket ez okozott. Mintha egy atombomba ütött volna be ezekbe a társaságokba, vagy üzletekbe, ahová bementem dolgozni.

És akkor elmentem egy másik társághoz, és ott volt olyan is, ami tönkrement. Számomra nem volt igazán érdekelt, hogy hogyan és mint lesznek, elmentem egy másik helyre, hogy ott találjak valami munkát.

Én most rólad gondolkodom inkább, a te munkahelyedről, a te dolgaidról, a te életedről. Tehát igazából nem neked nehéz ott lenni, hanem a *többieknek nehéz téged megérteni*. Téged, aki ott vagy!

Isten *természetfeletti képességeket* fog nekünk adni arra, hogy elvégezzük azt a bizonyos munkát. Volt egy híres pásztor, és szüksége volt egy bizonyos időszakban, hogy legyen munkahelye. És egy olyan lehetőséget talált, ami meghibásodott ital-automaták javítására, szervizelésére vonatkozott.

Nem tudott semmit ezekről a gépekről, de mégis felvállalta ezt a munkát. És kiment és ezeket, a gépeket javította. Isten bölcsessége volt, ami alapján ezt a munkát végezte, mert soha életében nem kapott ezekre kiképzést. Tehát olyan gépeket kellett neki megjavítani, amit az emberek mérgükben, amikor elnyelte a gép a pénzüket, akkor még bele is rúgtak.

Amikor az iskolai éveit befejezte, és már nem volt szüksége erre a munkára, elmondta, hogy attól a perctől kezdve, hogy nem ott dolgozott, semmit nem tudott ezekről a gépekről. Mert akkor Isten *adta* neki természetfeletti módon azt a *képességet*.

Ez azt jelenti, hogy ha téged elbocsátanak egy munkahelyről, ez nem jelent neked gondot, egy *jobbat fogsz találni*. És Isten természetfeletti *képességeket* is ad ahhoz, hogy ott megállj. Valamit szeretnék itt a következő Igéből megvilágítani.

Korinthus I. 6/1 Mint akik együttmunkálkodunk Ővele, intünk is titeket, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét.

Tudod-e, hogy Isten *kegyelme* az életed felett van? Ezek *képességekkel* járnak együtt, olyan dolgokat vagy képes megtenni általa, amit előtte nem tudtál: munkahelyi dolgok, szaktudás.

Tegnap az imakonferencián beszéltem arról, hogy mindannyiunknak szüksége van arra, hogy *növekedjünk* ebben a kegyelemben. Isten *léptet elő* minket, szinte meg sem érdemeltük.

2. Mert Ő mondja: A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé, itt a kegyelem ideje; ímé, itt az üdvösség napja!

3. Senkit semmiben meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunk ne szidalmaztassék.

4. Hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói; sok kitartásban, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban.

5. Verésekben, tömlöcben, háborúságban, küszködésben, virrasztásban, böjtölésben.

6. Tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, kedvességben, Szent Szellemben, tettetés nélkül való szeretetben,

7. Az igazság Igéjével, Isten erejében; a megigazultság jobb és bal felől való fegyvereivel;

8. Tisztelet és gyalázat által, rossz és jó hír által; mint hitetők és mégis igazak;

9. Mint ismeretlenek és mégis jól ismertek; mint halálra szántak, és ím élők; mint megostorozottak és meg nem ölettek;

10. Mint bánkódók, noha mindig örvendezők; mint szegények, de sokakat gazdagítók; mint akiknek semmijük nincs, mégis mindennel bírók.

Figyeled-e, hogy mint szegények, mégis *sokakat gazdagítók*? Pál azt mondja itt, hogy képessége van arra, hogy másokat meggazdagítson? Igen, pontosan ezt mondja. Ez csak úgy lehetséges, ha valami *természetfeletti* kapcsolódik ide. Krisztus mindannyiunknak odaadta ezt a *képességet*.

Péter, amikor elment halászni, gondolkodtatok-e azon, hogy honnan jött az a halfogás? Hiszen egész éjszaka kint voltak, és nem fogtak semmit. És mégis, amikor Jézus azt mondta, hogy vedd ki a hálót a hajónak arra az oldalára...

Ugye, az lett volna a természetes, ha azt kérdezi, hogy Uram egész éjszaka halásztunk, kint voltunk, és nem fogtunk semmit, most miért fognánk? Nincs hal itt a vízben. Mégis a te szavadra Uram, és kivetették a hálót.

Valószínűleg egy idősebb háló lehetett, mert szakadoztak a hálók a fogástól. Utána Péter az arcára borult, és azt mondta, hogy Uram távozz tőlem, mert én egy bűnös ember vagyok. Honnan jöttek vajon azok a halak elő? Meg kell ezt kérdeznünk Jézustól.

És gondolkodnunk kell arról, hogy ugyanaz a Jézus, aki hozta a halakat oda, ahol előbb nem voltak halak, ugyanaz a Jézus az, aki neked természetfeletti *képességet ad*, hogy most is *meg tudj élni*.

És köszönjük Uram az Úrvacsorát, amit ma veszünk és az örök életünket benne. *És ma ezt az ajándékot minden egyes jelenlévő életben eloldom, és kiárasztom felettetek! Istennek azt a képességét, amivel megajándékozott benneteket, hogy amire csak ráteszitek a kezeiteket, az áldott és gyarapodó lesz. A munkahelyeteken, a vállalkozásaitokban természetfeletti képességeket kaptok így Istentől, a Jézus nevében!*

Olvassuk az Apostolok Cs. 4/31-ben, hogy imádkoztak mindannyian együtt, mint ahogy mi is tegnap az imakonferencián együtt imádkoztunk:

Apostolok Cs. 4/31 És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten Igéjét bátorsággal szólják vala.

Ausztráliában, ahol evangelizációs munka folyt, volt egy nagy sátor, és egy kisebb sátor mellette. Nekünk a kis sátrunk volt, ugyanis a kis sátorban imádság folyt. Én bementem a nagyobb sátorba. Ott még csak néhány prédikátor volt, mert túl korán mentünk oda, de az angyalok megragadták azt a sátrat, és *jól megrázták*. Az egész sátor kilengett, mert az angyalok megmozgatták a sátrat.

Fogok tanítani az *angyalokról*, amint arra a témakörre térek, hogy micsoda működési módjaik és hivatalaik vannak. És mindannyiunk életében ezt az *együtműködést* szeretnék végezni, ha megtanuljuk a velük való működést, mert ők *engedelmese*k Isten Igéjére, ami kijön a szánkából. Ez nagyon fontos!

32. A hívők sokaságának pedig szíve lelke egy volt; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nékik mindenük közös vala.

33. És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonytságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

Mindannyiukon ott volt ez a *nagy kegyelem*. Mondjad, hogy – ez én vagyok! Tehát az, az *ismeret*, az a tudás, amelyet ma szerzel, azáltal leszel képes növekedni az *Ő kegyelmében* és a *hitben*. Ugyanis szellemi lény vagy és egy 'házban' élsz. Ez a ház, amiben élsz, ez nem a te valós lényed.

Az igazi valód, a szellemed, az, csak kinéz ennek a háznak az ablakán. És van lelkünk, és testben élünk. A *szellemünkkel* tudunk kapcsolatban állni Istennel. A *lelkünkkel* tudunk kapcsolatban állni az értelmi világgal, a *testünkkel* pedig a fizikális világgal kerülünk kapcsolatba.

Az Ige *utasít* minket, hogy használjunk kell a *szellemünket* is, mert a szellemünkkel is imádkoznunk kell, és az értelmünkkel is. Szeretném, ha mindannyian látnátok ezt, ezért lapozzunk az...

Korinthus I. 14/14 Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.

15. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.

Tehát amikor a lelkünkkel, vagyis az *értelmünkkel* imádkozunk, akkor az értelmünkéből, vagyis a *lelkünk* területéről valókról imádkozunk.

Most, amikor mentem ki Amerikába, a repülőúton, ami kb. tíz órás út, és a velem szemközt oldalon egy ortodoxhívő, aki Etiópiából való volt, olvasta a Bibliáját egész úton. Etióp ortodox és Bibliaolvasó!

Ahogy beszélgettem vele, a végén odáig eljutottunk, hogy elkezdett nyelveken imádkozni! Azzal biztattam, hogy mivel nemzetközi gépen vagyunk, ezért itt mindenki a saját nyelvét beszéli, senki nem fogja észrevenni, hogy etiópul, vagy nyelveken szólsz.

Visszafelé jövet, megint ugyanarra az ülésre kértem a jegyemet, és ugyanazon az ülésen, szemközt ismét egy *etiópai* ült. Ugyanabba a gyülekezetbe jár Dallasban, és ráadásul nem is ismerik egymást. Az édesanyjával akart tölteni két hónapot, ezért volt ez az útja.

Akkor már kezdtem sejteni, hogy Istennek valami *terve* van ezzel. És kezdtem megérteni, hogy Istennek *globális* nagyságú *evangelizációs tervei* vannak velünk! Ez azt jelenti, hogy Európán túli tervei.

Tudom, hogy ez hogy működik, mert Ausztráliában is részt vettem ilyen munkában, ott elsősorban Ázsiára összpontosítottunk. Indiában nem jártam, de a Fülöp szigetekre és Kínába eljutottam.

Visszatérve erre az etiópai hölgyre, megkérdezte, hogy odaülhet-e mellém, mert a másik két ülésen szeretne a gyermeke aludni, és szükség van mindkét helyre. Mondtam, itt valami nagyon jó készül. És az Úr adott nekem bölcsességet.

Nem az egyszerű üdvösségi üzenettel jöttem elő, hanem azt mondtam, hogy figyelj csak? Megtanítalak én arra, hogy hogyan kell az *embereket üdvösségre vezetni*. Azt mondta, hogy rendben van.

Megkérdeztem tőle, hogy mit teszel olyankor, ha valakinek újonnan kell születnie? Mit mondott? Hogy gyülekezetbe kell járni. Mondtam neki, hogy gyülekezetbe???? Hát mi a helyzet Jézussal?

Mondta, hogy – ja, ja, ja! Mondtam neki, hogy figyelj csak, ez ekként történik, és először ő újjászületett. Azután pedig, mondtam neki, hogy hogyan lehet valakit az *újjászületésére* vezetni, és Szent *Szellemmel beteljesíteni*.

Ez már olyan volt, mint maga a Titanic, legnagyobb részben nevetgélt. Amikor az ember újjászületik, *örömbbe* kerül, és beteljesedik a Szent Szellemmel, és elkezd egy picit nyelveken dadogni, és akkor van, hogy nevet is.

És elmondta nekem, amikor Frankfurtba értünk, hogy soha még ezen a hosszú repülőútván nem tudott aludni, és most először tudott aludni. Mit szoltok hozzá? Azért történt, mert Isten *békességét megkapta*, ahogy újjászületett.

Ez jön a te életedbe is, amikor az Urat befogadod, az Ő békessége jön a szívedbe. Az Úr nagyon *sokakat szeretne még újjászületésre vinni!* Nagyon sokakat közülünk fog *használni* ebben. És úgy gondolom, hogy ha a turistaújtjainkat fogjuk szervezni a következőkben, akkor nem csak feltétlen Izraelben fogunk gondolkodni, hanem elmegyünk ezekbe a különböző országokba, ahová az Úr mutatja, hogy ott *evangelizáljunk*.

Ugyanis nem kell egy briliáns elmének lenni ahhoz, hogy valaki azt megértse, hogy jövetmenet mindkét esetben megtörtént velem, hogy ugyanazon a helyen, ugyanazon a nációból ült le oda mellém valaki.

Mondtam: Uram, Etiópia???? Még életemben nem jártam Afrikában. Vannak ott még háborúk is Uram. De ez mindegy mondtam, mert Libanonban is háborúban voltam. Láttam ugyan a tévében, hogy folynak *adománygyűjtések*, amelyek az etiópai helyzetekre vannak megcímezve.

Azután eszembe jutott, hogy hiszen Joe Christian is *etiópai keresztényeket* tanít Izraelben. Ezért tegnap beszélgettem vele, és elkezdjük megszervezni az utunkat Etiópiába, fogunk ott evangelizálni. Frankfurtból Etiópiába hosszú az út, tíz óra. Mondtam, hogy Uram, Frankfurtból tíz óra!

Tehát beszéltem az előbb az életünk felett való kegyelmekről. A Zsidókhöz írt levél 2. fejezetére megyünk. Azért mondom erről a mondandóm, mert valóban ez történik. *Utolsó napokban* vagyunk, és Isten szeretne *még* valamit tenni. Ehhez az szükségeltetik, hogy nekünk meg kell *változnunk*. Ha nem változunk, akkor az ember a sivatagban érzi magát.

Nem kell aggódnod, hogy hogyan beszéled ezt a nyelvet, mert etiópul még senki nem beszél közülünk, tolmácsokkal fogunk dolgozni, ugyanúgy, mint én is Romániában, Szerbiában, Szlovákiában, bármerre járok.

Zsidó 2/4 Velük együtt tett bizonyágot arról az Isten, jelekkel meg csodákkal, sokféle erőmegnyilvánulással, és a Szent Szellem ajándékainak szétosztásával az Ő akarata szerint.

Vagyis az apostolokkal tett Isten bizonyágot, jelekkel meg csodákkal. Különböző csodákat, a Szent Szellem ajándékaival. Egy *másik fordítás* szerint: *ajándékozással*. De itt nem a karizmata szó szerepel, hanem a görögben a *szétosztás* szó szerepel, a *Szent Szellemnek a szétosztása*.

Péter, ahogy az utcákon ment, az árnyékától gyógyultak az oda letett betegek.

Még egy történet van itt, amit nem mondtam még el nektek, hogy amikor odafelé menet ült egy hölgy közvetlen mellettem, ő azt hitte, hogy ha meditál, meditációban van, meg különböző masszírozásokban, az segít valakin.

Olaszországban élő testvérétől ment ki az édesanyjához. Magasabb termetű asszony volt, mint én, tehát meditálással kezdte, azután végigaludta az egész utat. A kenet is tesz ilyet. Tíz óra hosszat egy pózba, képzeljétek el, még a lábát sem mozdította, csak enni ébredt fel, és a leszállásnál.

Megtudta, hogy prédikátor vagyok, és Texasban van egy szokás, ha valaki prédikátor közelében van, akkor mindig elkezd az Urat emlegetni, hogy – ó Uram, ó Uram! Elmondta nekem, hogy az édesanyjának volt egy agyvérzése, és ebből kifolyólag az egész oldalára lebénult, és egyre rosszabb az állapota.

Mondta, hogy nem tud mit tenni vele, pedig ő meditál ugyan. De képzeljétek el, hogy mit tett az Úr! Jött a *gyógyító kenet* a fejben, és meggyógyította az ő 75 éves édesanyját. Azon gondolkodtam, hogy de Uram, hiszen még újjá sincs születve az illető.

Mondtam neki, hogy az édesanyád *meggyógyult*, az Úr meggyógyította! És elkezdtem ezen gondolkodni, és Istennek az *irgalmasságáról*. Valószínűleg, hogy valakinek *volt hite* a dologban, mert nem tudom miként tette az Úr.

De abban biztos vagyok, hogy amikor az édesanyjához ért, akkor láthatta nála a különbséget, a javulást, és ez őt az Úrhoz fogja fordítani. Nem is imádkoztam az édesanyjáért, semmit nem tettem, jött az Úr és Ő gyógyította meg őt, mint itt is az emberek a *gyógyítási ajándékok* által gyógyulnak. Ezek azok a Szent Szellem *szétosztások*.

A repülőgépen bizonyosságot tenni, az nem azt jelenti ugye, hogy egy nagy összejevetelt tartasz? Nem egy izgalmas esemény, adományt sem gyűjtöttem a gépen. Isten a forrásunk.

Hazafelé jövet az Úr egész úton egyetlen dolgot szólt nekem - *kevélység*. Jövő vasárnap erről tanítok, mert sajnos vannak prédikátoraink, akik *kevélységbe* estek, és ez a kevélység úgy *bűzlik*, hogy Isten már messziről megismeri az illetőt.

Könnyű ezt látni, hogy hogyan működik, mert hosszú évek óta valakinek már végre sikere van, gyülekezetek növekednek, az evangélistát használja Isten, és akkor beleesik ebbe az igen bűzös szagú kevélységbe és ez bűn.

Ami annyira súlyos ezzel a bűnnel kapcsolatban, hogy csak az *Ige képes rávilágítani* a bensőnkben erre, hogy kevélyek vagyunk, és *megvakítja* az embert. És aki belekerül ebbe a kevélységbe, az nem akar *változni*, és nem tud *vezetést* venni a Szent Szellemtől.

Prédikátorokról beszélek most, mert Istennek most meg vannak a tervei, hogy mit akar elvégezni, és erre meg vannak a *jelöltjei*, hogy kiket akar felkenni. Ahogy a gyülekezet növekszik, és egyre nagyobb lesz, és ugye egyre kevélyebbek leszünk?

Mondom neked, hogy meg leszünk ebben próbálva, és megpróbálva, jön egy csoda, mit kezdesz vele? Sok csoda esetében Jézus azt mondta az illetőnek, hogy ne mondja el senkinek,

ne menjen oda vissza, és ne mondja el senkinek. Mert az az Úr *könyörületessége*, és *irgalmassága*, hogy minket *meggyógyít*.

Most gondolok a neves hírű szolgálatokra, pl. T. L. Osborn világhírű szolgálat. Tegnap is elmondtam a történetét, hogy egy nemzethez elment szolgálni, fél évig az *újságok címlapján* cikkeztek róla, nem csak egy nemzethez szolgált. 44-46 millió ember üdvösségét kapcsolják a szakértők a nevéhez. És azok a gyógyulások olyan jelentős csodák voltak, hogy az újságok a címlapon írtak róla.

Nekünk most meg van a lehetőségünk, hogy valami olyanban *mozduljunk előre*, ahol az emberek hisznek, és elfogadnak. Tehát a pásztorok és evangélisták mozdulhatnak ilyenkor, bár a pásztoroknak otthon is van dolga a nyájjal, de az evangélisták mindenképpen mehetnek. És most gondolok éppen egyre, aki Etiópiából való evangélistánk, és nem kell mondanom, hogy menjen, mert tudom, hogy fog menni. Most még nincs itt az ideje.

Sokan úgy gondolkodnak Istenről, hogy Isten olyan *irgalmas* Isten, hogy csak nem fogja hagyni, hogy az egész világ a *pokolba kerüljön*, és elkárhozzon. Egy esetben már megtörtént, hogy nyolc ember kivételével, minden ember a vízözön áldozata lett, és meghalt. Ésaiásban pedig azt olvassuk, hogy a *pokol* szélesre tárja a száját, és kiszélesíti a torkát és *elnyeli* a halandókat.

Aki az utamon visszafelé ült mellettem így szomszédosan, ő pl. *gyülekezetbe járt*, de *nem volt újjászületve!!!* Igenis flexibiliseknek kell lennünk, alkalmazkodó képességűeknek, alázattal teljesnek kell lennünk, és érezni kell azt, hogy mikor lehet rámozdulni egy helyzetre.

Ahogy mondtam, hogy nekem milyen széles az email címlistám, rajta vannak a gyermekeim, néhány magyar, aki beszél angolul, néhány osztálytársam a múltból. Mindenféle bombákat küldenek nekem az emaileken keresztül.

Ide, ebbe a világba, Európába, teljesen ismeretlenül jöttem úgy, hogy senkit nem ismertem. Ugyanígy fog menni Etiópiába is.

Egy evangélistával működtem együtt egy ideig, aki Indiába ment. Hat évet járt már oda, összesen hét dollár pénzét költötte hirdetésekre. De Billy Grahamnek például 50 ezer dolláros számlái voltak hirdetésekre.

Az utolsó összejövételén egymillióan jelentek meg, és annyira elkezdtek őt ostromolni, hogy az életét mentve kellett, hogy elszaladjon. Ahogy az emberek megindultak, és meg akarták érinteni, az összes, lezáró falon áttörtek és jöttek felé.

Mondom nektek, hogy hogyan működik ez. Voltak ott olyanok, akik annyira tele voltak ördöggel, hogy felemelkedtek a föld színétől, és ott lebegtek, és talán csak Isten kegyelme tartotta őket vissza, hogy el ne repüljenek. Nagy mulatságok ezek.

A Fülöp szigetekre is mentünk jó sokan repülőgépekkel, nagy csapat. Mindenki tudta ebben a csapatban, hogy hogyan kell imádkozni, és hogy mennek a Bibliai üzenetek. Mindenkire vár ez a *szolgálat*. Isten mindenkire vár ebben a munkában, sokatoknak *imádság* munkája lesz.

Szükség van egy *alapbázisra*, aki anyagilag viszi ezt a munkát. És az *Úr mindig biztosítja* a szükségünket. Ehhez *természetfeletti képességek* kellenek, Ő adja az erőt a gazdagság megszerzéséhez. Olvastam nektek az Írást. És igenis a mieink kapnak *munkahelyeket* és *gyarapodnak*.

Nem fogjuk leállítani azt a munkát sem, amit itt eddig végeztünk. Az Úr fogja *egybeszerkeszteni*, azt hiszem ez óriási dolog, hogy ebbe az irányba érezzük a szelet, hogy ebbe az irányba mozdulunk.

Visszakanyarodván erre a kevélységre. Az a nagy baj, hogy messziről ismeri az Úr a kevélyeket és az a nagy baj, hogy a *kevélyeknek ellenáll*. És ahhoz, hogy *győztesek* legyünk, Isten *kegyelmére* van szükségünk. Láttam ezt, hogy hogyan eszi be magát az életekbe, bármilyen területen is lehetünk, pl. ha éneklünk az Úrnak. Tehát alázatosnak kell maradni, mert az *alázatos kap még több kegyelmet*.

Azt is mondom nektek, hogy az Ige megparancsolja nekünk, hogy *növekedjünk az Ő kegyelmében*. Ez a II. Péter 3. fejezetében van. Van erről egy hosszú tanítás, de nem tudtam felkészülni belőle, hogy ma azt elmondjam. Olvassuk el a...

Péter II. 3/17 Ti azért szerettem, előre tudván ezt, őrizkedjete, hogy az istentelenek tévelygése el ne sodorjanak, és a saját erősségeitekből ki ne essete;

18. Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében.

Növekedjete ebben a kegyelemben! Olvastuk az Apostolok cselekedeteiben, hogy mindannyiuk felett *nagy kegyelem* volt. És ezzel kaptak *képességeket*, hogy pl. *gyarapodjanak* az anyagiakban. Szellemiekben is kell növekednünk.

A világban legsikeresebb emberek nagyon keveset gondolkodnak. Kiképezték magukat arra, hogy a *szellemükre figyelmezzenek*, hogy azt meghallják. Volt Ausztráliában egy harminc éves fiatalember, milliárdos vagyonnal, és egész *hetet* a karosszékekben töltve, meditált, az *Úrral* volt.

Bement a hivatalába, kikapcsolta a telefonjait, és csak az Úrral időzött egész napokat, és onnan *kapott teremtő ötletet*, úgy, hogy *elcsendesedett*. Így egy nagyon erőteljes *gazdagságra* tett szert, mert a szellemünk *válaszokat* fog nekünk adni. A szellemünk az mindig pontos.

És azért igazán *tévedhetetlenül jó válaszok* ezek, mert Isten *Szellemétől halljuk* ezeket, mert a Szent Szellem elvegyül a mi szellemünkkel és közli azokat, amelyeket Istentől hall. Ezért mindannyiunknak meg kell nagyobbítani azt a *látást*, amit magunkról és a dolgokról látunk.

Magyarország egy igen kis csésze edénykéje Istennek ahhoz, hogy a világ óceánjainak népére is kell gondolnunk. És így lesz az ember *kreatív*, ha megtanul Isten Szellemétől hallani.

Vagyis a bensőnkben a szellemünktől meg kell tanulnunk *hallani*. Ki kell képeznünk a szellemünket erre. Mert a szellemünket ugyanúgy ki tudjuk *képezni* erre, mint ahogy az ember az értelmét, a lelkét is kitaníttatja.

Ugye az általános iskolai szinten, a gimnáziumi szinten és az egyetemi szinten az *értelmünket* köszörülük, képezik állandóan, és a tőlünk telhető legjobb szinten azt ott elvégezzük. De hogy a legjobbat előhozzuk, arra a *szellemünket* is ki kell képeznünk. Hiába briliáns elméjű valaki, csak második helyen tud végezni, ha a szellemét nem fogta élesre, és nem képezte ki a *szellemi hallásra*.

Hogyan lehet a szellemünket kiiskolázni? Úgy, ha Isten *Igéjével tápláljuk*, és Isten Igéjével felneveljük. Mivel te most Isten Igéjére figyelmezel, azért most a *szellemedet tanítod*, és ez Istennek a terve az életünkre, hogy a szellemünk *felnövekedjen*, és tanult, kifejlesztett legyen.

Egy kicsi szentet ma is az Úrnak ajánlottunk. Amikor még ilyen kicsi a gyermek, akkor még nem lehet túl sok közösségünk vele. Ahhoz, hogy *közösségben* legyünk, ahhoz az elménknek hasonló módon kell gondolkodnia. Meg tudjuk osztani egymással azokat a dolgokat. Több annál egy ilyen közösség, mint hogy valakit csak megnézzünk és látjuk.

Amikor csak a *lelkünk* kap táplálékot, akkor ezért a gyülekezetben nagyon sokan elunják magukat és *unatkoznak*. De ha a *szellemünket* is iskolázzuk és tanítjuk, akkor *felnövekszünk* oda, hogy képesek leszünk Istennel is *közösségben* lenni, ahogy a gyermek is felnövekszik.

Mert amíg gyermekkorban van, addig nem tudunk vele felnőtt dolgokat megosztani és felnőtt korú közösségben lenni. De ahogy felnövekszik és *felölté* lesz, akkor képesek leszünk az élet minden területéről egymással közösséget vállalni.

Ugyanez a helyzet Istennel is, ahogy felnövekszünk erre a közösségre, úgy nagyon *gazdag* lesz a *kapcsolatunk* Istennel. Magasabb szintű kapcsolatba jutni Istennel, ahhoz fel kell növesztetni a szellemünket. Ugye értjük ezt? Ezért van az, hogy mindig hangsúlyozzuk az *Igének a fontosságát*.

Isten azt mondta Mózesnek, hogy fogd a te botodat és vesd oda. De amikor felvette, akkor az Istennek az *eszközévé vált*, és ezzel ütötte meg a kősziklát, ezzel választotta ketté a tengert, ez lett az ő csodavesszeje.

Mózeszt Józsue követte, és itt volt az ideje, hogy a Jordánon átkeljenek. Józsueának nem volt ilyen vesszeje, nem használt ilyet, hanem használta a szövetség ládáját. Azt mondta a *tömegnek*, hogy maradjanak hátrább és kövessék a szövetség ládáját. A *papoknak* pedig azt mondta, hogy lépjenek be a vízbe, és akkor a vizek kettéválnak. Tehát a szövetség ládája volt az, amit használt. Mi volt a szövetség ládájában? A tízparancsolat, az *Ige*.

Ezt használja ma is az Úr, Isten Igéjét. És *Jézus* volt az Ige, és testté lett, lakozott közöttünk. Ma ez így működik, Isten Igéje bennünk, a szellemünkben működik, a Biblia úgy is nevezi, hogy a Szellem kardja. És az mindenható, *hatalmas erejű*.